15/01/2023

Ο Μητροπολίτης Ζιμπάμπουε για την Κυριακή ΙΒ’ Λουκά: “Λέπρα και αχαριστία”

/ Γνώμες

Του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Ζιμπάμπουε κ. Σεραφείμ

Η Ευαγγελική περικοπή αυτής της Κυριακής (Λουκά 17,12–19) αναφέρεται στο θαύμα της θεραπείας των δέκα λεπρών που πρόσφερε ο Ιησούς Χριστός σε δέκα ταλαιπωρημένους ανθρώπους που περίμεναν ανά πάσα στιγμή να πεθάνουν.

Πρέπει να λάβουμε υπόψιν μας ότι, κατά τον πρώτο αιώνα που αναφέρεται το περιστατικό αυτό, στην περιοχή της αιματοβαμμένης σημερινής Παλαιστίνης και του Ισραήλ, η λέπρα ήταν μια αθεράπευτη ασθένεια που θέριζε χιλιάδες ζωές κάθε ηλικίας.

Έτσι η Κοινωνία, για να προστατεύσει τον εαυτό της από τον κίνδυνο του αφανισμού με την εξάπλωση της επικίνδυνης ασθένειας της λέπρας, συνήθιζε να απομονώνει τους λεπρούς.

Ανάλογα με την ηθική ευθύνη που ήταν ευαισθητοποιημένη, μια κοινωνία ή φρόντιζε τους λεπρούς, ή τους εγκατέλειπε να πεθάνουν μόνοι τους μέσα στη λέπρα τους. Στην εποχή του Χριστού, οι λεπροί ήταν εγκαταλειμμένοι από όλους. Τους έδεναν μάλιστα στο λαιμό κι ένα καμπανάκι, όπως αυτά που βάζουν οι βοσκοί στα γίδια τους όταν χαθούν να μπορούν να τα βρίσκουν, έτσι ώστε αν συνέβαινε να περνά κάποιος από κοντά από κάποιο λεπρό να μπορεί να τον αποφύγει για να μη κολλήσει την θανατηφόρο ασθένεια της λέπρας.

Ταυτόχρονα βλέπουμε τον Ιησού, σε αντίθεση με τις φοβίες των υγειών ανθρώπων που θα τους έδιωχναν με βρισιές και με ξύλο, να τους υποδέχεται με αγάπη και καλοσύνη, ως να ήσαν τα πιο αγαπημένα του πρόσωπα, τα δικά του παιδιά, οι δικοί του γονείς, τα δικά του αδέλφια.

Και πράγματι πάντοτε ο Ιησούς Χριστός, επειδή ακριβώς είναι ο Φιλεύσπλαχνος Θεός, μας δέχεται όλους με τον ίδιο τρόπο της αγάπης και της καλοσύνης, προσφέροντάς μας, ως ο Μοναδικός Αληθινός Σωτήρας της ζωής μας, τη σωτηρία μας.

Μας προκαλεί όμως πάλι έκπληξη η αντίδραση των ευεργετηθέντων λεπρών, από τους οποίους μόνο ο ένας από τους δέκα θεώρησαν ότι επιβαλλόταν να αναζητήσει τον ευεργέτη του για να τον ευχαριστήσει. Μάλιστα αυτός που επέστρεψε να ευχαριστήσει τον Χριστό ήταν αυτός που εθεωρείτο από την τοπική Κοινωνία ως ο ξεστρατημένος, ο αμαρτωλός που αρνήθηκε την Εθνικότητά του και την Θρησκεία των Προγόνων του, ο αλλογενής, ένας Σαμαρείτης κατά την άποψη των Ιουδαίων.

Αυτό που έχει όμως μεγαλύτερη σημασία για μας, δεν είναι τόσο η αχαριστία των εννέα, όσο η παρατήρηση του Ιησού προς το θεραπευθέντα λεπρό, ότι αυτό που τον έσωσε από την λέπρα του ήταν η βαθειά του πίστη στο Θεό.

Ίσως αυτό το μεγαλείο της πίστεως του θεραπευθέντος λεπρού ήταν που έπεισε και τους υπόλοιπους εννέα αχάριστους λεπρούς να πορευθούν προς την Ιησού και να ζητήσουν τη θεραπεία τους, την οποία τελικά και επέτυχαν.

Έτσι φαίνεται ότι **οι αρετές του ενός είναι σωτηριώδεις για το ευρύτερο κοινωνικό σύνολο.** Γι’ αυτό καθημερινά τιμούμε κάποιο άγιον για να ωφελούμαστε όλοι από τις αρετές του.

Ταυτόχρονα όμως η εποχή μας χρειάζεται άγιες μορφές που θα αποτελούν ζωντανά παραδείγματα μιμήσεως για όλους μας. **Ο Χριστός είναι πάντοτε φιλεύσπλαχνος να μας προσφέρει το θαύμα της θεραπείας των ασθενειών μας**, φτάνει να έχουμε ακλόνητη πίστη σ' αυτό, όπως εκείνη του θεραπευμένου λεπρού.

Αυτή την ακλόνητη πίστη του λεπρού χρειαζόμαστε κι εμείς σήμερα για να ζήσουμε το θαύμα, όχι μόνο της θεραπείας κάθε ασθένειας, αλλά και το θαύμα της επικρατήσεως συνθηκών ασφαλείας, για την **ειρηνική συμβίωση** όλων μας, το θαύμα της επικρατήσεως της ειρήνης σ' όλο τον κόσμο, το θαύμα της παύσεως των πολέμων, όπως ο συνεχιζόμενος πόλεμος στην **Ουκρανία**, το θαύμα της **σιτίσεως** των άπορων συνανθρώπων μας και μάλιστα των μικρών παιδιών, το θαύμα της **παροχής πόσιμου νερού** σε εκατομμύρια ανθρώπων που ακόμη δεν έχουν τη δυνατότητα αυτή, το θαύμα της παροχής **ιατρικής περίθαλψης** και παροχής **παιδείας** σε εκατομμύρια παιδιά, που δεν έχουν ακόμη την ανθρώπινη αυτή δυνατότητα, την εξάλειψη του προβλήματος της **φτώχειας**, της λύσεως του προβλήματος των προσφύγων και των μεταναστών και την επικράτηση της **δικαιοσύνης** του Θεού ανάμεσα στο κόσμο που ζούμε.

Η ελπίδα μας να αλλάξει ο κόσμος και να γίνει πιο δίκαιος είναι η **προσωπική μας μεταμόρφωση** με τη **μετάνοια** μας, με τη βοήθεια του Θεού και τη δική μας προσπάθεια να ζούμε σύμφωνα με τις Θείες Εντολές του Χριστού. Η πορεία αυτή μπορεί να μας ανοίξει και το δρόμο για την άξια συμμετοχή μας στην Βασιλεία των Ουρανών.